

HAGYOMÁNY, ÉRTÉKMENTÉS és INNOVÁCIÓ a TUDOMÁNYBAN

Tanulmányok a természettudományok, a technika és az orvoslás történetéből
Tudományos ülés Vámos Éva emlékére

**Magyar Természettudományi
Társulat Tudománytörténeti
Szakosztálya**

2017.02.16.

A Magyar Természettudományi Társulat Tudománytörténeti Szakosztálya, a Semmelweis Egyetem Népegészségtani Intézete, a MTA Művelődéstörténeti Bizottsága Élettudománytörténeti Munkabizottsága és a Magyar Orvostörténelmi Társaság közös tudományos ülésén elhangzó előadások összefoglalói

HAGYOMÁNY, ÉRTÉKMENTÉS és INNOVÁCIÓ a TUDOMÁNYBAN

Tanulmányok a természettudományok, a technika és az orvoslás történetéből Tudományos ülés Vámos Éva emlékére

2017. február 16. csütörtök 9.00—14.00

Semmelweis Egyetem Nagyvárad téri Elméleti Tömb

NET konferencia terem, 21. emelet (1089. Budapest, Nagyvárad tér 4.)

Köszöntőt mond:

Tardy János az MTT ügyvezető elnöke és

Németh József a történelemtudomány kandidátusa

ELŐADÁSOK

A TUDOMÁNY SZEREPE A 21. SZÁZADBAN

Prof. Dr. Kroó Norbert akadémikus, Wigner Fizikai Kutatóközpont, Magyar Tudományos Akadémia

Gyorsan változó világunkban a tudományos kutatás és eredményeinek alkalmazása nem csak Világegyetemünk működésének megértése, hanem a gazdaság versenyképességének erősítése szempontjából is kulcsfontosságúvá vált. A belépő új technológiák gyökeresen megváltoztatják életünket annak minden szegmensében. Az előadás egyrészt bemutatja ezen változások néhány alapvető vonását, másrészt több konkrét példán keresztül illusztrálja a megnyíló új lehetőségeket. A jövőre vonatkozó utalások nem jóslás jellegűek, hanem a már létező, vagy csírájukban létező technológiák lehetséges alkalmazásainak extrapolálásán alapulnak.

A MAGYARORSZÁGI TUUDOMÁNYTÖRTÉNET MÚLTJA ÉS JÖVŐJE

Prof. Dr. Forrai Judit DSc. Habil.;

Semmeweis Egyetem Népegészségügyi Intézet, orvostörténeti Munkacsoport

A hazai tudománytörténet különböző szakágainak kutatási eredményeit bemutató első közös nagygyűlést a reformkori tudósok hatékony közreműködésével 1841-ben Pesten megszervezték a Magyar Természettudományi Társulatot, kiknek a Magyar Orvosok és Természetvizsgálók elnevezésű első ülése után évenkénti vándorgyűlés lett, felsorakoztatva a legújabb tudományos eredményeket, megvitatva a tudományterületek egymásra hatását, eljuttatva minden nagyobb városba a tudományos eredményeket. Az évenkénti gyűlések a történelmi viharokat kiállva, néhol akadozva, de 1933-ig mintegy 28 vidéki városba vitték el a tudományok kiváló képviselői a legkorszerűbb tudományos eredmények bemutatását.

A második korszak feléledése 1985-ben kezdődött az „*Újabb eredmények a hazai tudomány-, technika- és orvostörténet köréből*” címmel, amelyet az akkori MOTESZ az Orvostörténelmi Társaságával közösen szervezett. Az eredeti célt megtartva az elért friss kutatási eredmények és információ eljuttatását az ország minden kutatójának, kibővítve tudományszociológiai és tudományfilozófiai előadásokkal. E remek újrakezdeményezést az elmúlt 30 évben a lelkes szervezők közül felbecsülhetetlen energiával és szervezőképességgel Vámos Éva vállalta magára az elmúlt 26 évben tragikus hirtelenséggel beállt haláláig. Ezen az ankéton elvitathatatlan érdemeiről, a tudomány iránti elkötelezettségéről emlékezünk meg.

A harmadik korszakot szeretnénk elindítani ezzel az emlékkonferenciával megőrizve és megtartva jeles elődeink célkitűzését, a tudományok legfrissebb eredményeinek évenkénti bemutatását, nyomtatott anyagban való rögzítését változatlanul a Természettudományi Társulat és a többi társszervezet segítségével.

A TUUDOMÁNYOS VÁNDORGYŰLÉSEK SZEREPE AZ EGYKORI ORVOSI KÖZÉLETBEN

Prof. Dr. Kapronczay Károly DSc.;

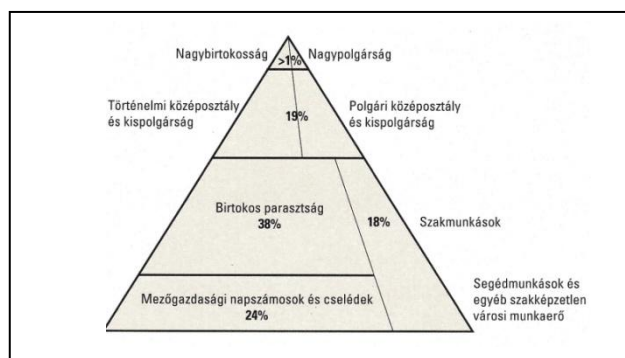
Semmelweis Orvostörténeti Múzeum Könyvtár és Levéltár

Az orvostársadalom a 18. század közepétől törekedett egy országos társasságra, illetve évenkénti találkozási lehetőségre. Célja az önkéntes továbbképzés, az időszerű szakmai kérdések megvitatása és a rokon szakterületek képviselőivel való eszmecsere. 1822-ben rendezték meg a Német Orvosok és Természetvizsgálók első vándorgyűlését, amely ma is működő szerveződés. Ennek mintájára szervezték meg 1841-ben a Magyar Orvosok és Természetvizsgálók első vándorgyűlését Pesten, amely szakosztály rendszerben 1933-ig – két megszakítással – működött. Itt időszerű kérdéseket vitattak meg, pld. orvosi érdekvédelem, orvosi nyugdíjintézet, közegészségügyi törvény /1876/, az egészségügyi közigazgatás kérdései, orvosképzés reformjai, kórházügy, betegbiztosítás. 1933-ban befejeződött a vándorgyűlések folyamata, a szaktudományok fejlődésével más tudományos találkozási formát kellett kialakítani.

EGY PESTI ORVOS-VEGYÉSZ-TÖRTÉNÉSZ POLGÁRCSALÁD (A VÁMOS CSALÁD) ÉRTÉKMENTŐ HAGYOMÁNYAI

Dr. Tömpe Péter; Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

A 20. század eleji magyar társadalom szerkezetét *Romsics Ignác*: A 20. század képes története-világtörténet (RUBIKON) c. munkája mutatja be. Az 1910-ben készült társadalmi piramison látható, hogy a középosztály és kispolgárság 19 %-nyi rétegéből 10 % volt "történelmi" és a "polgári vagy zsidó" középosztály. Utóbbi a társadalom alsóbb rétegeiből felemelkedett, vagy bevándorló, az üzleti, tudományos életben vagy egyéb értelmiségi pályákon tevékenykedő, nagy önreprodukcióval jellemezhető társadalmi réteg volt.

Vámos Éva (1950-2015) korai halálára emlékezve a Vigyázó - Vámos család tudományos, műszaki életben játszott szerepét mutatjuk be. A család tudományos tevékenységét **Vigyázó Gyula**, sebészorvos, egyetemi magántanár alapozta meg, aki tudományos és gyógyító tevékenysége mellett, olyan polgári erények továbbadója is volt, mint a nyelvismeret, a sportszeretet és a művészetek iránti fogékonyság. Lányai közül a korán elhunyt **Vigyázó Éva** a művészetekben volt tehetséges, nagyobbik lánya, **Vigyázó Lilly** pedig a tudományos élet közismert alakja, élelmiszervegyész. Vigyázó Lilly kémikusi tevékenysége mellett, a kornak megfelelő divat szerinti sportokban jeleskedett, de zeneakadémiát is végzett műértő és nyelvismereteit idős (92 éves) korában is hasznosító, igazi pesti polgár. Vigyázó Lilly vegyészhallgatóként, a háború sodrában ismerkedett meg későbbi férjével, **Vámos Endrével**, aki vegyész mérnök hallgató volt, és szintén a kor polgári értékeit vitte tarsolyában. A jól zongorázó, több nyelvet beszélő, jól festő vegyész mérnökkel a háborút követő harmadik évben kötött a házasság, amikor a korábbi életmód kellékeinek már csak a romjai maradtak. A belső szellemi értékek tették alkalmassá a pályakezdő vegyész házaspárt arra, hogy az új társadalmi rendszerben is sikereket érjenek el. Vámos Endre hallatlan szorgalommal a nehézvegyipar és az olajipar kiváló szervezője és minisztériumi szintű vezetője lett. **Vámosné Vigyázó Lilly** az élelmiszerkémia jeles kutatója, kutatási igazgató lett. Kettejük gyermeke **Vámos Éva** inkább a humán tudományokhoz vonzódott és bölcsészként, angol-történelem szakos tanár lett. A szervező készségét és a természettudományok iránti vonzalmát és nyelvismeretét együtt tudta hasznosítani, amikor hivatalosan is a műszaki- és természettudományok, a technika és orvoslás történetével foglalkozott (a Magyar Műszaki Múzeum főigazgatójaként is).

FOLYAMATOSSÁG ÉS MEGSZAKÍTOTTSÁG A XX. SZÁZADI MAGYAR TÖRTÉNETTUDOMÁNYBAN

Prof. Dr. Pók Attila CSc Habil.; MTA Bölcsészettudományi Kutatóközpont
Történettudományi Intézet

Az előadás arra a kérdésre keres választ, hogy a magyar történettudomány második világháború utáni történetében a politikai fordulatok milyen mértékben befolyásolták a szaktudomány intézményhálózatának, személyi állományának, kérdésfeltevéseinek, nemzetközi szakmai és magyar társadalmi visszhangjának alakulását. Az előzmények rövid áttekintése után 1949-et jelöli meg a „fordulat” évének. A függetlenségi törekvések és az osztályharc, az „elnyomott osztályok” történetének előtérbe állítása sematikus propagandaművek mellett máig értékesnek tartott eredményeket hozott a parasztság történetének kutatásában és lehetővé tette a magyar kapitalizmus története feltárásának megkezdését. Az erre épülő gazdaságtörténeti iskola hozott az 1960-as évek közepétől kezdődően nemzetközi elismertséget magyar történettudomány számára. A politikatörténeti kutatásokat sajátos módon az a politikai értékelés lendítette előre, amely a „reakciós nacionalizmus” szerepét emelte ki az 1956-os „ellenforradalom” okai között. A politikus-történész Molnár Erik nevével fémjelzett vita során a nemzeti függetlenségi törekvések és az osztályküzdelmek viszonyát vizsgálva számos értékálló elemzés készült, többek között a Habsburg-magyar viszonyról és Erdély történetéről. Inspirálóan hatottak a különböző szintézisek munkálatai is. Az előadás fő tézise az, hogy az 1945–2016 közötti időszak politikai fejleményei jelentősen befolyásolták, de nem meghatározóan, hanem saját hagyományaival együtt formálták a magyar történettudományt.

ÉRTÉKMEGŐRZÉS, INNOVÁCIÓ, MÚZEUM – VÁMOS ÉVA MUNKÁSSÁGÁRÓL A MÚZEUMÜGYBEN

Dr. Deme Péter, a Pulszky Társaság – Magyar Múzeumi Egyesület elnöke

Az előadó közel ötven éven át aránylag közelről kísérte figyelemmel Vámos Éva szakmai pályafutását, elsősorban múzeumi területen. Tevékenységük e téren olykor közelebb került, sőt, összefonódott. Mindketten szerepet játszottak a muzeális intézmények munkájában, feladataik felfogásában, értelmezésében főleg 1989–90 után bekövetkezett jelentős változásokban. Vámos Éva életére és pályafutására talán a legjellemzőbb a hűség: az Országos Műszaki Múzeum, majd a Magyar Műszaki és Közlekedési Múzeum volt egyetlen munkahelye. Eközben és emellett aktív, lelkes, kezdeményező tagja volt a hazai és a nemzetközi múzeumi közösségnek. Az előadás mindezeket kísérli meg röviden bemutatni.

A SZENT ISTVÁN ÉS SZENT LÁSZLÓ KÓRHÁZ RÖVID TÖRTÉNETE NAPJAINKIG

Csíkné dr. Keserű Krisztina Irén, epidemiológus

Előadás célja, hogy röviden bemutassa a két Kórház megalapításának és működésének legfontosabb mérföldköveit egészen az egyesülésig. Budapest közegészségügyi és közigazgatási helyzete megkívánta a dinamikusan fejlődő lakosság létszáma és a terjedő fertőző betegségek növekedése miatt új városi kórházak létrehozását. A két új különböző

profilú kórház az eddiginél nagyobb területen a legmodernebb építészeti és szakmai kívánalmak megfelelően elkészült tervek alapján épült meg.

1885. augusztusában megnyitotta kapuit az Üllői úti Új Kórház, mely csak később, 1894-ben vette fel a Szent István nevet. Az Intézményben működő 8 osztály 8 különböző pavilonban kapott helyet, amelyekben 656 beteget láthatott el. Az osztályok között 3 belgyógyászati osztályt, 2 sebészeti osztályt, egy bőr-nemibeteg osztályt, egy idegosztályt és egy rákos osztályt találhatunk.

1894. novemberében fogadta első akut fertőző betegségben szenvedő betegeit a Szent László Kórház. A betegek többsége pertussis, diftéria, skarlátos, vagy tífuszos volt. Ez a pavilonrendszer a kor járványos betegségeinek terjedését volt hivatva megakadályozni a legkorszerűbb közegészségügyi intézményrendszeri struktúrával. Az épületek tágas terekkel, természetes szellőzéssel rendelkeztek, mely a XIX. században luxuskörülménynek számítottak.

Több mint 100 évvel később, 2007. június 30-án létrejött a Fővárosi Önkormányzat Egyesített Szent István és Szent László Kórház-Rendelőintézet (ESZSZK), amelynek részei még a Merényi Gusztáv Kórház és a Jahn Ferenc Rehabilitációs Centrum. Az egyesüléssel létrejött Budapest egyik legsokrétűbb megakórháza. Az összevonás után a két kórház neve megmaradt, de a Szent László Kórház a Szent István Kórház telephelyeként működik tovább.

Az Intézmény évente több, mint 140000 beteget lát el, az összevonásoknak köszönhetően széles szakmaspecificitással és konziliáriusi lehetőséggel, folyamatos és innovatív fejlesztésekkel

Az ESZSZK a főváros területén működő, a szakellátási feladatokat a legmagasabb szinten és folyamatosan nyújtani képes Dél-pesti Centrum egyik központi intézményévé válhat az Egészséges Budapest Program előkészítéséről szóló, 1333/2016. (VII. 4.) Korm. határozat rendelkezései szerint.

MAGYAR ELEKTROTECHNIKAI MÚZEUM ÉS AZ ORSZÁGOS MŰSZAKI MÚZEUM CÉLKITŰZÉSEI AZ ELEKTROTECHNIKA TERÜLETÉN

Dr. Jeszenszky Sándor, ny. múzeumigazgató

A tanulmány azzal az időszakkal foglalkozik, amelyben mindkét múzeum önálló, független, múzeumi besorolású intézményként működött, és az OMM főigazgatója Dr. Vámos Éva, majd Kócziánné dr. Szentpéteri Erzsébet volt. Ekkorra már mindkét múzeum jelentős, de egymástól eltérő irányvonalú elektrotechnikai gyűjteménnyel rendelkezett. Az OMM gyűjtőköre az elektrotechnika minden területére kiterjedt, a MEM az elektrotechnika egy szűkebb területével, az erősárammal, az energetikával foglalkozott. A két gyűjtemény kiegészítette egymást, ami szoros együttműködéshez vezetett. A gyűjtemények eltérőek, a célkitűzések azonban azonosak voltak: élő múzeum létrehozása, amely nem csak a tárgyakat, hanem azok célját, működését is bemutatja, lehetőség szerint a látogatók interaktív részvételével. A múzeumi kiállítási tevékenység közös irányvonalát és egyes szintjeit konkrét példákkal mutatja be.

AZ ÉPÍTETT ÖRÖKSÉG HOZZÁFÉRHETŐVÉ TÉTELE ÉS A MŰEMLÉKI TOPOGRÁFIA

Dr. Entz Géza Antal

A tanulmány amellel érvel, hogy eredményes város- és településfejlesztés, csak úgy képzelhető el, ha azt a mai szükségletek felmérésén túl az épített és természeti környezet komplex ismeretére alapozzák. A legtöbb nyugat-európai országban a hosszú távú és folyamatos műemléki topográfiai kutatómunka biztosítja az ehhez szükséges tudás és ismeretek szilárd alapját. A magyar műemlékvédelem másfél százados története során szintén voltak figyelemre méltó erőfeszítések annak érdekében, hogy az ország műemlékeinek, illetve tágabban műemléki értékeinek korszerű és többé-kevésbé naprakész kataszterét megalkossák, de ezzel a szükséges szakmai mélységben sohasem sikerült a teljes ország teljes területét lefedni és az 1950 és az 1980-as évek vége közötti periódustól eltekintve, a vállalkozás mindig csak részlegesen, gyakori megszakításokkal és hosszú szünetekkel valósulhatott meg.

Az 1990-ben bekövetkezett politikai rendszerváltozás után minden szakmai érv amellel szólt, hogy újrainduljon a magyarországi műemléki értékállomány rendszerelvű számbavétele. A magyar épített örökség jellegzetességei alapján a topográfiai számbavétel szempontjából szóba jövő objektumok száma jelenleg 300.000-re becsülhető. Ezt a célt szem előtt tartva a tanulmány tömör, átfogó képet ad Németország, Ausztria, Svájc, Franciaország és érintőlegesen Anglia példáján a műemléki inventarizáció topográfia európai elsősorban kontinentális fejlődéséről, aláhúzva a műemléki topográfia és a műemlékvédelem elméleti és gyakorlati kihívásai közti szoros összefüggést és a társadalmi háttér jelentőségét.

Prof. Dr. Szála Erzsébet CSc, Habil.

Nyugat-Magyarországi Egyetem Benedek Elek Pedagógiai Kar

AZ ORSZÁG ELSŐ GYÓGYSZERÉSZTÖRTÉNETI GYŰJTEMÉNYE, A SOPRONI PATIKAMŰZEUM

A soproni Fő téren látható az ország első önálló gyógyszerészettörténeti múzeuma, az 1968-ban megnyílt Patikamúzeum.

Az orvos és gyógyszerész fogalmának különválására Sopronban az eddig ismert legrégebbi adat 1495-ből való. 1573-tól 1600-ig már folyamatosan működött a városban patika, sőt, 1623 után már két gyógyszertára is volt Sopronnak. A soproni patikusok mind német származásúak voltak, német területről vándoroltak be az akkor evangélikus városba. 1643-ban egy patikuslegény, Gensel Kornél bérbe vette az előző tulajdonostól, majd meg is vásárolta a Fekete Elefánt nevű patikát. Fia, Gensel Kornél jónevű patikus hírében állt, aki botanikus kertet is berendezett a városban.

Halálakor fia a patikusságot nem folytatta, orvosi pályára lépett, s minthogy vevőt a kuruczmozgalmak miatt nem találtak a gyógyszertárra, annak működése megszűnt. Időközben még két gyógyszertár nyílt a városban, és a megszűnt Fekete Elefánt helyére beköltözött a Fehér Angyal, később csak Angyal gyógyszertár. Sokszoros tulajdonosváltások után a Fehér Angyal patika itt, a Fő téren álló, újjáépített XIV. századi épületben működött tovább az államosításig, 1950-ig.

A Patikamúzeum berendezése a 19. század elejéről való. Láthatunk festményeket, Altwien gyártmányú edényeket, valamint a gyógyszerkészítés és gyógyszervizsgálat eszközeit: kúpöntő formákat, dörzscsészéket, régi súlysorozatot, stb. Böngészhető a régi patika mintegy 200 kötetes könyvtára, de járattak két gyógyszerészeti folyóiratot is, mint pl. a „Die Wiener Pharmaceutische Zeitschrift.”

Külön tárló mutatja be az olajportréján ránk tekintő Gensel patikus jeles orvos-meteorológus fiának, Gensel János Ádámnak a munkásságát.

Az 1966/67-ben végzett műemléki feltárásokat követően született meg az ötlet: a felújított belső terek a történelmi múlt bemutatására legyenek hivatottak. Ezt követően – összefogás eredményeként – 1968. június 11-én nyílt meg Magyarország első patikamúzeuma egy gyógyszerészettörténeti tudományos ülészak keretében.

INTERNETES ADATBÁZISOK A MAGYAR TUDOMÁNYTÖRTÉNETI INTÉZET ÖSSZEÁLLÍTÁSÁBAN

Dr. Gazda István CSc;

Magyar Tudománytörténeti és Egészségtudományi Intézet Közhasznú Nonprofit Kft.

Az 1994-ben alakult intézet gondozásában eddig mintegy 120 nagyobb tudománytörténeti- orvostörténeti könyv jelent meg nyomtatásban, ezen túlmenően pedig másfél száz kutatási anyag, köztük nagy bibliográfiai összeállítások készültek el online formában. Az intézet munkájában eddig 54 kutató vett részt, kutatásaik többségét a neten is hozzáférhetővé tették: 65 darabot a Magyar Elektronikus Könyvtárban (mek.oszk.hu), 108 anyagot az Akadémiai Könyvtár repozitóriumában (real.mtak.hu), mintegy 10 ezer oldalnyi szöveget a debreceni egyetem orvosi karának anyagában (olvasmanyar.orvostortenet.hu), mintegy 10 könyvnyi anyagot a Jedlik Ányos Társaság honlapján (jedliktarsasag.hu), más köteteket a Magyar Orvostörténelmi Társaság honlapján (mot.tudomanytortenet.hu), számos bibliográfiát a Kaleidoscope online periodikában. Ezen túlmenően feldolgozásra került 532 db 18–19. századi orvosi disszertáció azok teljes szövegével együtt (disszertaciok.orvostortenet.hu), nagyszámú külföldön bejelentett régi villamosság-tani szabadalom teljes szövegükkel együtt (ezek többsége Magyarországon eddig ismeretlen volt) (szabadalmak.tudomanytortenet.hu), továbbá 1542 db régi villamosság-tani tanulmány teljes szöveggel (elektro.tudomanytortenet.hu). Az intézet más, digitalizált anyagait honlapján tette közzé (mati.tudomanytortenet.hu).

„KÉTKEZI MATEMATIKATÖRTÉNET” AZ ANGOL NYELVŰ IRODALOMBAN LÉTEZŐ HANDS-ON HISTORY NYOMÁN

Dr. Munkácsy Katalin PhD; ELTE

Az Ankétek hagyományai szerint, a tudománytörténet és a technikatörténet kapcsolatának egy lehetséges formáját szeretném megmutatni.

Fontosnak tartom, hogy a matematikatörténetet minél változatosabban mutassuk be a fiataloknak. Az elméleti jellegű és az anekdotikus megközelítés mellett a szemléletességre is nagy figyelmet fordítunk. A történeti tényeken túl (kronológia, matematikusok, művek, felfedezések) egy-egy korszak hangulatát, gondolkodási stílusát is megpróbáljuk érzékeltetni.

E módszer előzményei

- a szemléletességre és a tárgyi tevékenységre irányuló matematika-didaktikai kutatások
- az angol nyelvű pedagógiai irodalomban olvasható „hands – on” módszer
- matematikatörténet-tanítási tapasztalataim

Példákkal szeretném illusztrálni módszerünket:

Kultúrtörténeti érdekességek matematikai vonatkozással

- labirintusok,

szigorúbban matematikatörténeti vonatkozások

- szabályos testek a geometriában és a mindennapi életben
- csillagászat, hordozható napóra, Föld-sugár mérés, szélességi kör mérés, a Naprendszer ábrázolása
- logarléc modelljének elkészítése
- hiperbolikus geometria,
- kódolás, egy jellel kódolás

A „kétkezi matematikatörténet” alkalmasnak bizonyult a kultúrtörténet néhány elemének beemelése az oktatási folyamatba és egyes nehezen érthető matematikai fogalmat is közelebb hozott a diákokhoz.

SZÁZNYOLCVAN ESZTENDEJE ALAKULT MEG A BUDAPESTI KIRÁLYI ORVOSEGYESÜLET

Dr. Kapronczay Katalin PhD; Semmelweis Orvostörténeti Könyvtár

1837. október 2-án 16 pesti és budai gyakorló orvos megalakította a hazai orvosok első, tudományos társaságát *Budapesti Királyi Orvosegyesület* néven. Az Orvosegyesület működésének célja a szakmai ismeretek gyarapítása, a továbbképzés volt. Ennek érdekében tudományos üléseket, betegbemutatókat tartottak, könyvtárat alapítottak, intézményi háttérrel biztosítottak az orvostársadalom tudományos szerveződésének, szakmai segítséget nyújtottak a legfontosabb egészségügyi reformintézkedés megalkotásához. Az Orvosegyesület példája ösztönzőleg hatott a XIX. században sorra megalakuló magyar orvos-társaság létrejöttére. Különös figyelmet szentelt az orvoslás történetének: fórumot biztosított az orvostörténeti előadásoknak, támogatta az orvostörténelem egyetemi oktatásának ügyét, gyűjtötte a történeti értékű könyv-, és tárgyi emlékeket, orvostörténeti múzeumot alapított.

A GÁZMÚZEUM KIÁLLÍTÁSÁNAK MEGSZÜNTETÉSE

Gulyásné Gömöri Anikó

A Gázmúzeum Dr. Habil. Vámos Éva javaslata és támogatásával jött létre.

Az 1996-os múzeumalapítást megelőzte a több éves gyűjtési, szelektálási munka, a tárgyak tematikus kiválasztása.

1996 decemberében nyílt meg a „140 éves a fővárosi gázszolgáltatás” kiállítás közel 300 nm-es kiállítási térben.

A Gázmúzeum 1996 és 2006 közötti 10 évében folyamatosan megújuló állandó és időszakos kiállításokkal fogadta a látogatókat. A tárlatvezetések mellett oktató és kutató munka is folyt.

2010-ben adtam át a múzeum vezetését.

2011-ben még aktívan működött a munka múzeum életében, majd a kinevezett igazgatót felmentették.

2012-ben felmerült a kiállítási tér megszüntetése, a terület más funkcióra való felhasználása.

2015-ben a gyűjteményt és dokumentációt a XIV. k. Angol utca 81. alatt lévő raktárba költöztették.